

Wiadomość tygodnia

ŻYCIE KONSEKROWANE W KOŚCIELE - NASZYM DOMU

List Biskupów polskich na Dzień Życia Konsekrowanego

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie Panu!

Jak w każde święto Ofiarowania Pańskiego, tak i dziś kierujemy do Was słowo pasterskie w związku z przeżywanym Dniem Życia Konsekrowanego. Chcemy, aby nasze słowa dotarły do każdej i każdego z Was, bo choć życie konsekrowane nie jest drogą wspólną dla wszystkich chrześcijan, to stanowi ono szczególną formę życia chrześcijańskiego. Bez niego Kościół nie byłby w pełni sobą, a radykalizm powołania chrześcijańskiego nie byłby w pełni widoczny. Również dziś Pan Bóg ożywia swój Kościół, obdarzając go wciąż nowymi osobami, które z zapałem i gorliwością wchodzą na drogę rad ewangelicznych. Należą do nich siostry i bracia z zakonów oraz zgromadzeń kontemplacyjnych i czynnych, członkinie i członkowie instytutów świeckich, jak również osoby konsekrowane należące do stanu dziewic i stanu wdów.

Pomimo ludzkiej kruchości i potykania się o własne grzechy oraz mimo piętrzących się zewnętrznych trudności i problemów, po tej drodze wciąż ufnie kroczy tysiące kobiet i mężczyzn. Naszym pasterskim słowem chcemy wesprzeć ich w tej wędrówce i prosić, by nie ulegali pokusie zniechęcenia ani sobą, ani światem, lecz aby całkowicie zawierzyli Temu, który ich powołał. Chcemy, wspólnie z Wami, Bracia i Siostry, ucieszyć się świadectwem ich życia konsekrowanego w Kościele, podziękować za wszelkie dobro, jakie – dzięki modlitwie i apostołskiemu pracu – dokonuje się w Kościele oraz prosić wszystkich o gorącą modlitwę w ich intencji. Chcemy wreszcie, by nasze słowa dodały odwagi wszystkim kobietom i mężczyznom, którzy, przynaglani palącym pragnieniem bliskości Chrystusa, szczerze szukają najgłębszego sensu swojego życia i czują się pociągani ku większej doskonałości. Jeśli dotychczasowe życie chrześcijańskie nie daje im pełnej satysfakcji, a serce wciąż jest niespokojne, pragnąc czegoś więcej, to niech wiedzą, że ów niepokój

jest najprawdopodobniej wewnętrznym głosem samego Chrystusa. To On, patrząc na nich z miłością, zaprasza do szczególnej bliskości z sobą. Niech więc nie lękają się słysząc słowa Jego wezwania, ale ufnie odpowiedzą na głos powołania i pójdą za Nim dokądkolwiek ich poprowadzi.

Wspierajmy życie konsekrowane

Drodzy Bracia i Siostry, piszemy do Was w ten szczególny dzień również dlatego, że życie konsekrowane i troska o jego rozwój są sprawą całego Kościoła. Jeśli chcemy, by kolejne kobiety i kolejni mężczyźni wielkodusznie i całkowicie powierzali się Panu Bogu i tylko w Nim składali całą swoją ufność, to – jako chrześcijanie – nie możemy ani ich samych, ani ich powołania zostawić bez modlitewnego, duchowego i materialnego wsparcia. Hasło obecnego roku duszpasterskiego przypomina nam, że Kościół jest naszym wspólnym domem. Wiemy, że nie ma domu bez współodpowiedzialności, bez wzajemnego wsparcia i pomocy wszystkich członków rodziny. Jak każde powołanie, również powołanie do życia całkowicie poświęconego Bogu w zakonach i zgromadzeniach, w instytutach świeckich czy w indywidualnych formach życia konsekrowanego, wyrasta głównie z atmosfery domowego ciepła i rodzinnego wsparcia.

Nikt nikogo nie może wyręczyć w przeżywaniu własnego powołania, ale pomoc i dobry przykład innych są w tym względzie nieocenione. Nie inaczej jest też z powołaniem do życia konsekrowanego. Wyrasta ono zarówno w atmosferze domu rodzinnego, jak i w domu, którym jest Kościół. Kształtuje się więc dzięki przykładowi tych, którzy ten Kościół tworzą i dojrzewa dzięki gorącej modlitwie tych, którzy nie mogąc podejmować wielkich działań apostołskich, otulają Kościół ciepłym płaszczem modlitwy i serdeczności.

Odnajdźmy siebie w scenie Ofiarowania

Fragment Ewangelii według św. Łukasza, odczytany w dzisiejszej liturgii, ukazuje nam scenę ofiarowania Jezusa w jerozolimskiej świątyni. Przez pryzmat tego wydarzenia możemy spojrzeć również na powołanie i życie konsekrowane.

W centrum uwagi znajduje się sam Pan Jezus. Ofiarowujący się Bogu, przez ręce Maryi i Józefa, wyraża najgłębszą istotę i jest doskonałym wzorem każdego powołania do życia radami ewangelicznymi. Wszyscy wstępujący na drogę życia konsekrowanego chcą naśladować Chrystusa i Jego całkowite oddanie się Bogu. Zachwyca ich bowiem miłość i wolność do jakiej uzdalnia bezgraniczne powierzenie się Bogu. Jak bardzo potrzeba nam osób, które zafascynują się Chrystusem do tego stopnia, że wobec perspektywy bliskości z Nim wszystko inne stanie się mało ważne! W tej scenie obecni są również Rodzice. Para młodych małżonków przynosi do świątyni pierworodne Dziecko, aby ofiarować Je Bogu. Chociaż kochają Je najgoręcej jak potrafią, wiedzą, że nie należy Ono tylko do nich, lecz jest darem Boga. Jak bardzo potrzeba nam dzisiaj takich rodziców, którzy – obdarzając swe dzieci czułą miłością – mają świadomość, że nie są one jedynie ich własnością, ale przede wszystkim należą do Boga. Jak bardzo potrzeba takich rodziców, którzy – będąc wierni miłości rodzicielskiej i pragnąc dobra dla swoich dzieci – uczą je ofiarować swoje życie dla Boga i dla drugich, nawet jeśli pociąga to za sobą trudności i wyrzeczenia. Choć niekiedy sami rodzice mogą doświadczać bólu rozłąki, to jednak Boża miłość i opatrzność może być dla nich źródłem pokoju i radości.

W scenie ofiarowania jest obecny również prorok Symeon i podeszła w latach wdowa, prorokini Anna. Choć oboje są boleśnie doświadczeni przez życie – czy to starością, czy wdowieństwem – nie zamykają się we własnym cierpieniu, nie

gorzknieją w ciągłym narzekaniu, ale zadomowieni w świątyni, nie rozstają się z nią, „służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą” (por. Łk 2,37). Jakże bardzo potrzeba nam dziś takiej wiernej i niewzruszonej modlitwy cierpiących i starszych zanoszonej w intencji osób konsekrowanych. Ileż to powołań kapłańskich i zakonnych wymodliły nasze babcie i dziadkowie! Jak wiele z tych powołań zawdzięczamy ofierze osób chorych i cierpiących!

Taki jest kontekst i tło sceny Ofiarowania Pańskiego. Taki jest też zazwyczaj kontekst i tło powołania do życia konsekrowanego. Oczywiście nie są to warunki absolutnie konieczne do tego, aby takie powołanie mogło zaistnieć. Pan Bóg jest całkowicie wolny i skoro „nawet z kamieni może wzbudzić synów Abrahama” (por. Mt 3,9), to również łaską powołania do życia konsekrowanego może obdarzyć każdego. Tło ewangelicznej sceny ofiarowania Pana Jezusa uświadamia nam wszystkim, że choć łaska powołania jest niezależna od jakichkolwiek ludzkich wysiłków, to jednak zawsze i wszędzie, bez względu na nasze miejsce i funkcję w

Kościele, możemy i powinniśmy z nią współpracować.

Nie bójmy się ofiarować siebie!

Scena ofiarowania kończy się zdaniem: „Dziecię zaś rośło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim” (por. Łk 2,40). Każdy człowiek – również Pan Jezus – dojrzewa, ofiarując siebie, oddając siebie dla innych. Z drugiej jednak strony wiemy, że tylko dojrzała osoba stać na całkowity dar z siebie. Życie konsekrowane nie jest dla osób idealnych i bezgrzesznych, ale też nie jest dla samolubnych pięknoduchów i skoncentrowanych na sobie egoistów. Życie konsekrowane jest dla ludzi kruchych, ale odważnych, czyli takich, którzy świadomi własnej niedojrzałości, chcą się dojrzałości uczyć, odważnie dając siebie Panu Bogu i innym. Kościół, który jest naszym domem budują ci, którzy są twórczy w swoim powołaniu, są w stanie zapomnieć o sobie, są zdolni poświęcić swe życie i z radością ofiarować je innym. Motywem odpowiedzi na Boże wezwanie nie jest poczucie obowiązku, poczucie niegodności czy winy, ale pragnienie,

które rozpala serca powołanych. Być powołanym do życia konsekrowanego, to znaczy mieć serce rozpalone ogniem darmowej i niezasłużonej Bożej miłości. Drodzy Bracia i Siostry, jeśli serce kogoś z Was goreje, niech tego ognia nie tłumi, ale niech z żarem w sercu naśladuje Chrystusa w Jego całkowitym oddaniu się Bogu oraz pokornej i ofiarnej miłości wobec ludzi, niech ufnie wkroczy na drogę życia konsekrowanego.

Z wdzięcznością za dar życia konsekrowanego w Kościele, polecamy Chrystusowi i Jego Najświętszej Matce wszystkie osoby konsekrowane w kraju, a także poza jego granicami, posługujące wśród Polonii, na misjach czy w bratnich Kościołach i raz jeszcze prosimy o gorącą modlitwę w ich intencji. Wszystkim też z serca błogosławimy.

Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce obecni na 356. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski w Przemyślu, w dniach 14-16 października 2011 r. Za: www.episkopat.pl

Wiadomości krajowe

Nagroda imieniem Św. Maksymiliana M. Kolbego dla Telewizji Trwam

Katolickie Stowarzyszenie Dziennikarzy przyznało TV Trwam nagrodę im. św. Maksymiliana Marii Kolbego. Stację wyróżniono za „całokształt działalności w krzewieniu prawdy”.

Jak mówi wiceprezes stowarzyszenia ks. Roman Piwowarczyk, bardzo wielu oglądających Telewizję Trwam podkreśla, że ma możliwość oglądania Apelu Jasnogórskiego. „Jest to 15 minut szczególnej jedności Polaków przed Królową Polski, Matką Bożą z Jasnej Góry. Na pewno jest to wspaniała myśl i modlitwa, która ma wielką wartość dla nas. Poza tym należałoby podkreślić duże zaangażowanie tej telewizji w krzewienie czy rozwijanie patriotycznych i narodowych wartości” – powiedział ks. Piwowarczyk.

Doceniając osiągnięcia TV Trwam, Zarząd Główny Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy szczególnie podkreślił stałe, liczne transmisje z ważnych wydarzeń

religijnych, w tym relacje z podróży apostołskich Ojca Świętego. Za: RadioWatykanie

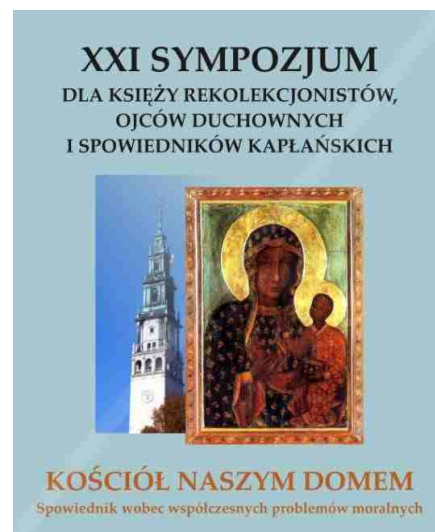
Jak pomóc ludziom z problemami? Sympozjum spowiedników na Jasnej Górze

Spowiednik wobec współczesnych problemów moralnych – to jeden z tematów 21. Sympozjum Rekolekcyjistów, Ojców Duchownych Seminarium i Spowiedników Kapłańskich, organizowanego przez Komisję Episkopatu ds. Duchowieństwa w dniach 23-26 stycznia na Jasnej Górze. W sympozjum brało udział ponad 100 kapłanów, przede wszystkim ojcowie duchowni diecezjalni i dekanalni; rekolekcyjniści głoszący konferencje dla kapłanów oraz spowiednicy kapłanów i osób konsekrowanych. Rozmawiali o tym, jakie trudności stają dzisiaj przed spowiednikami i jak je pokonywać. Spotkanie odbywa się już po raz dwudziesty pierwszy.

„Potrzebujemy weryfikacji tego, co mówimy, nie tylko z książką, ale przede wszystkim w spotkaniu z żywym człowiekiem” – podkreślał ks. Janusz Królikowski, profesor Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie. Podczas sympozjum mówił o wyzwaniach, jakie stoją przed spowiednikami wobec współczesnych problemów moralnych.

„Pierwszym zadaniem spowiednika jest pokazanie, że spowiedź nie jest elementem dodanym do życia chrześcijański-

ego, ale jednym z tych, które wpisują się w same podstawy życia chrześcijańskiego od wewnątrz, które budują relacje z Bogiem” – mówił ks. prof. Królikowski. Dlatego też podkreśla rolę trzech pierwszych Przykazań Bożych. „Jaka miłość Boga, taka potem będzie miłość człowieka” – uzasadniał. Zaznacza, że w ramy życia moralnego wchodzi dziś nowe niepokoję, na które spowiedź musi odpowiadać. „Trzeba jasno pokazywać, gdzie jest dobro, a gdzie jest zło. A także formować do tego, żeby mimo pojawiającego się problemu nowych form zła, chrześcijanin był tym, który opowiada się po stronie dobra”. (...)

Spotkanie w Częstochowie wiąże się z wymianą doświadczeń dotyczących spowiedzi, ale też - ze względu na modlitewny charakter - jest ono formą rekolekcji. Konferencje ascetyczne głosił ks. Jan Sikorski, ojciec duchowny archidiecezji warszawskiej. Uczestników sympozjum powitał bp Paweł Socha z Komisji KEP ds. Duchowieństwa. W spotkaniu brali też udział: bp Stefan Cichy oraz bp Andrzej Czaja. Sympozjum zakończyło się uroczystą Mszą św. w czwartek, 26 stycznia, przed południem.

Sympozja dla księży rekolekcjonistów, ojców duchownych i spowiedników kapłańskich organizowane są od 1982 r. przez Komisję Episkopatu ds. Duchowieństwa, której przewodniczącym jest obecnie kard. Stanisław Dziwisz. Zadaniem Komisji jest przede wszystkim formacja do kapłaństwa i posługi kapłańskiej. Za: www.jasnagora.com

Studia z franciszkanizmu w Krakowie

Wykłady, konwersatoria, możliwość odbycia rekolekcji w jednej z pustelni franciszkańskich oraz możliwość udziału w wyjeździe naukowym do Włoch śladami św. Franciszka – to wszystko proponują franciszkanie w ramach studiów podyplomowych z franciszkanizmu.

Pierwsze zajęcia już w sobotę 3 marca 2012 r. przy Franciszkańskiej 4 w Krakowie. Liczba miejsc ograniczona. Zapisy jeszcze tylko do 12 lutego.

„Proponowane studia podyplomowe dają możliwość zapoznania się z duchowością franciszkańską wraz z jej szerszym kontekstem, jaki stanowią: duchowość biblijna, patrystyczna, średniowiecza” – opowiada dyrektor Instytutu o. dr Andrzej Zajac. „Program przewiduje studium źródłowej literatury franciszkańskiej, historii ruchu franciszkańskiego, prezentację wybitniejszych jego przedstawicieli” – dodaje zakonnik. Podczas studiów będzie można ponadto nauczyć się modlitwy i medytacji franciszkańskiej, zapoznać się z franciszkańskimi projektami ekologicznymi, dowiedzieć się więcej nt. ikonografii i kultury franciszkańskiej oraz kobiet w ruchu franciszkańskim.

Zaproszeni specjaliści będą mówić także o tym, jak się ustrzec zagrożeń duchowych bądź je przezwyciężyć, a także, jak skutecznie kształtować własny wizerunek. Szczegółowe przedmioty wykładane na studiach, wykaz profesorów, wymagane dokumenty, terminy spotkań, wysokość czesnego i inne dodatkowe informacje na stronie Instytutu: www.studia.isf.edu.pl jms

Nagrody Inspektorii krakowskiej salezjanów za 2011 rok

28 stycznia w salezjańskim seminarium w Krakowie zostały wręczone nagrody MIR

inspektorii krakowskiej. Laureatami za ub. rok zostali o. Tadeusz Błażej Dionizy Łukaszuk – paulin oraz ks. Henryk Badura – salezjanin. Wręczenie nagród odbyło się w trakcie święta ku czci księdza Bosko, które zostało zorganizowane przez kleryków dla dzieci i młodzieży z placówek salezjańskich.

Jak czytamy w regulaminie: MIR inspektorii krakowskiej jest przyznawany osobom szczególnie zasłużonym dla działalności wychowawczej, edukacyjnej, ewangelizacyjnej i naukowej w inspektorii krakowskiej lub osobom dbającym o bazę materialną służącą wyżej wymienionej działalności. Kandydat powinien odznaczać się nieposzlakowaną opinią o swoim postępowaniu zgodnym z wartościami chrześcijańskimi.

Że dokonany wybór przez Kapitułę pod przewodnictwem ks. inspektora Dariusza Bartochy okazał się jak najbardziej słuszny ukazały zebrany wygłoszone laudacje. Ksiądz Wojciech Życiński przedstawił sylwetkę o. prof. Łukaszuca w jego powołaniu jako znakomitego teologa. To zadanie naukowe realizuje od roku 1972 jako wykładowca teologii dogmatycznej WSD Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie i w WSD Paulinów. Od połowy lat siedemdziesiątych jest wykładowcą na Wydziale Teologicznym, a następnie WT PAT i w sekcji Eklezjologiczno-Mariologicznej tegoż wydziału w Częstochowie. Do roku 2004 wypromował 46 magistrów, 12 licencjatów, 5 doktorów. Uczestniczył w trzech Międzynarodowych Kongresach Mariologiczno-Maryjnych i na wielu sesjach tematycznych w Polsce, często z autorskim referatem. Jego publikacje obejmują: 5 książek, 64 artykuły, 17 recenzji. Jako teolog potrafi przekazywać znane i stare prawdy językiem zrozumiałym dla współczesnych wierzących a równocześnie nie boi się podejmować nowych wyzwań i problemów trudnych, ale służących dobru Kościoła. Ksiądz Życiński oprócz dokonań Laureata bardzo barwnie ukazał i te wydarzenia, które pokazały, że jest o. Dionizy (imię zakonne) mędrcom w uprawianiu teologii.

Dokonania kolejnego Laureata, ks. Henryka – salezjanina, ukazał zebrany ks. Jan Dubas. W laudacji zaprezentował jego bogatą w różne zadania drogę życia salezjańskiego. Podkreślając, przy tym, że ksiądz Henryk w swojej codzienności był i jest wierny zasadom życia salezjańskiego w sposób prosty i szlachetny. Po ot-

rzymaniu święceń kapłańskich od roku 1956 pracował jako katecheta w Oświęcimiu, a następnie na Zasolu przez okres 6 miesięcy. Stamtąd powraca do Oświęcimia, będąc znowu katechetą i spowiednikiem sióstr salezjanek i serafitek. Od roku 1963 pracuje w nowicjacie w Kopcu jako socjusz, a potem jako mistrz nowicjuszy do roku 1971. W kolejnych latach w Pogrzebieniu jako katecheta, później proboszcz, dyrektor i spowiednik sióstr. W sposób szczególny troszczy się o ministrantów. Od roku 1978 podejmuje pracę w Pychowicach, aby po roku czasu powrócić do Kopca i z powrotem wrócić do Pychowic. Kolejne ważne miejsce i nowe zadanie rozpoczyna w roku 1980 w Staniątkach jako administrator parafii. Szczególną troską otacza młodzież, w tym jak to bywało wcześniej służbę liturgiczną. Jest także spowiednikiem sióstr benedyktynek i Służebniczek Starowiejskich oraz katechizuje. Kolejne miejsce, do którego zmierza w 1990 roku to seminarium salezjańskie w Krakowie. Tutaj pełni nadzwyczaj odpowiedzialne zadanie, którym jest troska o życie duchowe alumnów. Jest ich spowiednikiem, a także dla wielu innych salezjanów. Podczas tych wszystkich lat stara się być blisko drugiego człowieka, a szczególnie, aby być oparciem dla młodego pokolenia. Pokazuje przykładem swojego życia miłość do tych, dla których poświęcił swoje siły – te słowa zakończyły laudacje ukazując wszystkim osobę kapłana, salezjanina zawsze uśmiechniętego i życzliwego dla wszystkich. Obu laureatom zostały wręczone statuetki oraz dyplomy przy ogromnym aplauzie zebranych. Na koniec tej uroczystości, ze strony nagrodzonych, padły słowa podziękowania, tak różne jak każdy z nich inną kroczy drogą swojego powołania. Jednak w tym samym kierunku – dla dobra drugich. Za: www.salezjanie.pl

Festiwal Kolęd i Pastorałek w Niepokalanowie

W Niepokalanowie zakończył się 12. Ogólnopolski Festiwal Kolęd i Pastorałek. W tym roku zmienił się regulamin Festiwalu, jednak na brak chętnych organizatorów w dalszym ciągu narzekać nie mogli – zauważa dyrektor Teresińskiego Ośrodka Kultury.

„Od tego roku praktycznie żądaliśmy wręcz nagrania materiału w postaci płyty CD czy aktywnego linku, który moglibyśmy odsłuchać. To spowodowało, że troszeczkę nam się mniej osób zgłosiło. W sumie było to ok. 90. wykonawców, z czego pierwsze kwalifikacje przeszły 63 zespoły. Obecnie jest 7 kategorii artystycznych: soliści do 12 lat, soliści 13-18 lat i soliści powyżej 18 lat, a w kategoriach zespołów: zespoły do 12 lat, 13-18 i powyżej 18 lat, oraz kategoria wykonawcy ludowi” – powiedział Mariusz Cieśniewski. Organizatorem Ogólnopolskiego Festiwalu Kolęd i Pastorałek jest Teresiński Ośrodek Kultury, zaś gospodarzem klasztor franciszkanów w Niepokalanowie. Za: RadioWatykanskie

Spis rzeczywistości kościelnych realizujących dzieło Nowej Ewangelizacji

Decyzją Konferencji Episkopatu Polski podjętą na 356 Zebraniu Plenarnym w dniach 14-16 października 2011r powstał **Zespół do spraw Nowej Ewangelizacji**. W skład Zespołu wchodzi 17 osób duchownych i świeckich (w tym 2 konsekrowane) a Przewodniczącym jest Ks. Bp. Grzegorz Ryś (Kraków). Jest to ciało wspomagające Biskupów w wypełnianiu pasterskiej misji ewangelizacyjnej.

Zespół wspiera misję ewangelizacyjną poprzez:

Refleksję nad precyzowaniem Nowej Ewangelizacji w rzeczywistości ogólnopolskiej.

Wspieranie w koordynowaniu inicjatyw ewangelizacyjnych o charakterze ogólnopolskim.

Nasłuchiwanie natchnień Ducha Świętego i wyznaczanie linii przewodnich w kontekście Nowej Ewangelizacji służących postudze duszpasterskiej.

Podczas swojego pierwszego posiedzenia w dniu 19 stycznia w Krakowie br., Zespół podjął decyzję dokonania spisu wszystkich rzeczywistości kościelnych zaangażowanych w dzieło Nowej Ewangelizacji na terenie Polski. Zebranie podstawowych

wiadomości o istniejących środowiskach NE da możliwość ukazania ogromu pracy wykonywanej w tym dziele, jak i prezentacji poszczególnych środowisk na forum ogólnopolskim. Spis ten odbywać się będzie w terminie od 25 stycznia do 20 lutego 2012r. drogą elektroniczną, za pomocą formularza zgłoszeniowego umieszczonego na stronie internetowej, która jest oficjalną witryną Zespołu ds. Nowej Ewangelizacji przy Konferencji Episkopatu Polski: www.nowaewangelizacja.org

Formularz zgłoszeniowy środowisk Nowej Ewangelizacji w Polsce Formularz zgłoszeniowy mogą wypełniać wszelkie środowiska zaangażowane w dzieło Nowej Ewangelizacji, posiadające swoje umocowanie w instytucjach kościelnych, jak i parafie, kurie diecezjalne i zakonne itp.

Osoba zgłaszająca bierze odpowiedzialność za prawdziwość danych, które będą podlegały weryfikacji przez biuro Zespołu ds. Nowej Ewangelizacji. Po zweryfikowaniu zgłoszenie zostanie umieszczone w oficjalnym wykazie dzieł Nowej Ewangelizacji w Polsce na witrynie www.nowaewangelizacja.org.

Celem takiego działania jest stworzenie ogólnopolskiej bazy danych wszelkich środowisk Nowej Ewangelizacji i usprawnienie komunikacji pomiędzy nimi.

Dane umieszczone na witrynie będą mogły być stale uaktualniane przez osoby odpowiedzialne za zgłoszone środowisko. W tym celu otrzymają unikalny kod dostępu do bazy danych. Publicznie dostępne będą wyłącznie ogólne dane umożliwiające kontakt z konkretnym środowiskiem. Dane personalne będą dostępne wyłącznie za zgodną osób ich dotyczących. Sprawy te regulować będzie opisana na stronie polityka prywatności.

W imieniu Zespołu uprzejmie proszę szanownych Przełożonych Wyższych o przekazanie tej informacji w swojej wspólnotie do osób odpowiedzialnych (parafie czy domy zakonne i dzieła) a zwłaszcza osobom podejmującym już posługę nowej ewangelizacji.

o.Krzysztof Czerwionka CR – Stryszawa (Członek Zespołu ds.NE) e-mail: o.krzysztof@galilea.pl

Wiadomości zagraniczne

Beatyfikacja Hildegardy Burjan w Wiedniu

W niedzielę 29 stycznia w wiedeńskiej katedrze św. Szczepana odbyła się beatyfikacja Hildegardy Burjan, założycielki zgromadzenia Sióstr Miłości Społecznej. Ceremonii przewodniczył w imieniu Benedykta XVI prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Kard. Angelo Amato SDB.

Przyszła błogosławiona urodziła się w 1883 r. w Görlitz nad Nysą Łużycką, dziś miasteczko bliźniaczym z polskim Zgorzelcem, w rodzinie niepraktykujących niemieckich Żydów nazwiskiem Freund. Studiowała literaturę i filozofię w Szwajcarii, gdzie uzyskała doktorat, a potem socjologię w Berlinie. Tam wyszła za mąż za węgierskiego przedsiębiorcę Alexandra Burjana, również pochodzącego z żydowskiej rodziny, zresztą bardziej religijnej niż jej. Dwa lata później, uzdrowiona z ciężkiej choroby, przyjęła chrzest w Kościele katolickim. Przeniosła się z mężem do Wiednia. Urodziła tam córkę Elisabeth, mimo iż

lekarze sugerowali aborcję ze względu na stan zdrowia.

Wrażliwa na problemy społeczne, Hildegarda Burjan angażowała się też politycznie. Po upadku monarchii austro-węgierskiej i ogłoszeniu w Austrii republiki była tam pierwszą kobietą wybraną z ramienia Partii Chrześcijańsko-Społecznej do parlamentu. Nazwano ją wówczas jego „sumieniem”. W 1919 r. utworzyła

zgromadzenie Sióstr Miłości Społecznej. Zmarła w 1933 r. w Wiedniu, mając 50 lat. Siostry z założonego przez nią zgromadzenia są dziś także w jej rodzinnym Görlitz. Mieszkają w domu, w którym przyszła na świat.

Mszę beatyfikacyjną w katedrze św. Szczepana koncelebrował z kard. Amato arcybiskup Wiednia. Zdaniem kard. Christoph Schönborna OP „można stać się świętym w polityce. Hildegarda Burjan to pierwsza beatyfikowana kobieta wybrana demokratycznie do parlamentu – zauważył austriacki purpurat w wypowiedzi dla Radia Watykańskiego. – Decydująca dla świętości jest wiarygodność, która rodzi się z konsekwencji życia z wyznawaną wiarą. Życie musi być tożsame z tym, w co się wierzy. Nic nie jest tak jasnym świadectwem wiary, jak życie i przekonujące działanie. Niewątpliwie to sprawiło, że Hildegarda była przekonująca. Głosiła Ewangelię przede wszystkim czynem. Dziś mówi się dużo o nowej ewangelizacji. Myślę, że beatyfikacja Hildegardy Burjan

przychodzi tu w porę, by wskazać, że sednem jest działanie. Hildegarda to chrześcijanka przekonująca bez wielu słów dlatego, że działa. W naszych czasach musimy się nauczyć na nowo, co to znaczy być uczniami. A do tego nie trzeba teorii, ale wzorów, osób mówiących przez fakty. Co dziś znaczy być uczniem Chrystusa? Wystarczy spojrzeć na Hildegardę: oto co znaczy być chrześcijaninem!" – dodał kard. Schönborn. Za: **Radio Watykańskie**

Przełożeni chrystusowców z pielgrzymką w Wiecznym Mieście

W dniach od 17 do 19 stycznia 2012 r., w 80. roku działalności Towarzystwa Chrystusowego, pod przewodnictwem przełożonego generalnego ks. Tomasza Sielickiego członkowie zarządu generalnego i rady generalnej pielgrzymowali do Rzymu.

Do grona pielgrzymów dołączyli członkowie zarządu prowincji Towarzystwa Chrystusowego pw. św. Józefa, obejmującej posługę duszpasterską Polaków w Niemczech, Holandii, Włoszech i na Węgrzech. W tym czasie odbyły się spotkanie zarządu generalnego i rady generalnej z zarządem prowincji pw. św. Józefa oraz posiedzenie rady generalnej.

We wtorek, 17 stycznia, w godzinach popołudniowych pielgrzymów przybywających do nowego domu Towarzystwa w Rzymie przy Via Pier Ruggero Piccio 55/B witał ks. Andrzej Duczkowski – przełożony domu, prokurator generalny Towarzystwa oraz ks. Marcin Dereszkiewicz, ks. Matthew Gardzinski, ks. Sebastian Sosnowski. O godzinie 18.00 w domowej kaplicy pod przewodnictwem ks. Generała rozpoczęła się Msza Święta, w której wraz z pielgrzymami uczestniczyli duszpasterze Polaków w diecezji rzymskiej na czele z ks. prałatem Pawłem Ptasznikiem oraz wszyscy chrystusowcy z Rzymu i Genzano di Roma. W okolicznościowym kazaniu Przełożony Generalny wskazał na więź łączącą Towarzystwo i jego misję z posługą Biskupa Rzymu i wyraził przekonanie, że funkcjonowanie nowego domu w Wiecznym Mieście będzie konsolidowało tę wspólnotę wiary i miłości chrystusowców z następcą św. Piotra. Po Mszy Świętej odbyła się kolęda. Ks. Generał pobłogosławił dom oraz z wszystkimi obecnymi nawiedził wszystkie jego pomieszczenia. Inaugurację pobytu chrys-

tusowców w nowym domu w Rzymie zakończyła uroczysta kolacja.

18 stycznia pielgrzymi uczestniczyli w śródowej audiencji generalnej. Przełożony Generalny oraz członkowie zarządu generalnego i rady generalnej w czasie audiencji zostali oficjalnie powitani i przedstawieniu Ojcu Świętemu Benedyktowi XVI. Papież zachęcając do ufnej modlitwy powiedział między innymi, że dzieje Polski, od wieków „znanej z tolerancji religijnej i dążeń wolnościowych”, stanowią inspirację do podejmowania wysiłków na rzecz jedności chrześcijan.

W godzinach popołudniowych, w domu przy Via Pier Ruggero Piccio odbyło się robocze spotkanie zarządu generalnego i rady generalnej z zarządem prowincji pw. św. Józefa. Omówiono między innymi: realizację charyzmatu Towarzystwa w Niemczech (pracuje 25 chrystusowców), w Holandii (pracuje 7 chrystusowców), we Włoszech (pracuje 9 chrystusowców) i na Węgrzech (pracuje 1 chrystusowiec); kwestie związane z posługiwaniem się dobrami doczesnymi w realizacji misji Towarzystwa; podjęto refleksję mającą na celu wypracowanie nowych form włączenia się chrystusowców w dzieło nowej ewangelizacji Europy, której potrzebę wskazuje papież Benedykt XVI.

19 stycznia o godz. 7.00 pielgrzymi celebrowali Mszę Świętą w bazylice Świętego Piotra przy grobie bł. Jana Pawła II. Mszy Świętej przewodniczył ks. bp Jan Kopiec – biskup gliwicki nominat. Po Mszy Świętej przy konfesji św. Piotra we wspólnej modlitwie polecano Bogu polskich emigrantów słowami modlitwy chrystusowców: „Panie Jezu, Pasterzu dusz...”. Osobista refleksja i modlitwa wypełniły chwilę w watykańskiej bazylice.

Po południu w nowym domu Towarzystwa odbyło się posiedzenie rady generalnej, podczas którego podsumowano wnioski ze spotkania z zarządem prowincji oraz omówiono bieżące sprawy zgromadzenia.

Za: www.chrystusowcy.pl

Pallotyni sprowadzili relikwie Bł. Jana Pawła II do Kolumbii

Z inicjatywy Fundacji „Ofiar niewidzialnych” i na zaproszenie wspólnoty Księży Pallotyńców dnia 19 stycznia 2012 roku przybyły do Kolumbii relikwie bł. Jana Pawła II. Powitanie na lotnisku miało charakter oficjalny, wzięli w nim udział przedstawiciele Kościoła i Rządu.

Dnia 20 stycznia br. relikwia została wystawiona do kultu publicznego w katedrze w Bogocie. 21 stycznia została przewieziona do naszej pallotyńskiej parafii Maria Rein'a gdzie była cały dzień wystawiona do kultu publicznego. Obecny ks. Sławomir Oder (postulator) wygłosił katechezę o życiu błogosławionego. Na zakończenie katechezy ogłosił zgromadzonym, że pozostawia w naszej parafii, wspólnocie pallotyńskiej relikwie Jana Pawła II (relikwia z włosów), co wzbudziło

wśród zebranych niesamowitą radość. Te dwa dni pielgrzymki zgromadziły tysiące osób, które przybywały z różnych stron Kolumbii, aby uprosić przez wstawiennictwo Błogosławionego pokój dla swojego kraju, uwolnienie osób więzionych przez terrorystów, uzdrowienie, a także podziękować za cuda, uproszone przez wstawiennictwo Jana Pawła II. Po wieczornej Eucharystii relikwia została przekazana do diecezji Cartago, po kilku dniach wróciła do Bogoty i została przesłana do Watykanu. Ks. Grzegorz Majewski Za: **InfoSAC**

Nowa wspólnota w Rodzinie Salezjańskiej

W ostatnich dniach, oprócz wręczenia Karty Tożsamości Charyzmatycznej, Rodzina Salezjańska doświadczyła jeszcze innego daru, a mianowicie uznania, ze strony Przełożonego Generalnego, nowej grupy: „Visitation Sisters Of Don Bosco” (VSDB). Zatwierdzenie VSDB miało miejsce w dniu 24 stycznia, we wspomnienie liturgiczne św. Franciszka Salezego.

Instytut „Visitation Sisters Of Don Bosco” (Siostry Wizytki Ks. Bosko) jest Zgromadzeniem zakonnym na prawie diecezjalnym, założonym w dniu 31 maja 1983 r. przez bpa Huberta D’Rosario (1919-1994), salezjanina, biskupa Shillong (1969-1994). W chwili założenia, które miało miejsce w Klasztorze „Madonna” w Shillong, liczyło 8 sióstr. Obecnie w Zgromadzeniu jest 106 profesek, 16 nowicjuszek i 9 aspirantek; są obecne w 18 domach w stanach Meghalaya i Assam, w północno-wschodnich Indiach.

Posłannictwo Zgromadzenia obejmuje trzy obszary: ewangelizacja, wychowanie i wsparcie w rozwoju, zwłaszcza ubogich, którzy żyją w wioskach i na obszarach gospodarczo zacofanych. Siostry Wizytki Ks. Bosko pracują ponadto w trudnych środowiskach, oddając się katechezie. Ich styl życia jest prosty i ubogi, gdy chodzi o ubiór i zachowanie; przeżywają swoje zaangażowanie apostołskie wyrażając swoją codzienną bliskość w stosunku do osób potrzebujących, o które się troszczą. Ich dewizą, inspirowaną się Ewangelią św. Mateusza (28,19), jest: „Go, Disciple”. Obecnie Matką Generalną jest siostra Cecilia Sad.

Aktualnie jest 30 grup, które tworzą Rodzinę Salezjańską. Ostatnio Córki Królewskości Maryi Niepokalanej, Instytut

diecezjalny założony przez ks. Carlo Della Torre w Bangkoku w 1954 r., zgłosił propozycję co do podziału tej grupy na Córkę Królewskości Maryi Niepokalanej, świeckie osoby konsekrowane, i Siostry Królewskości Maryi Niepokalanej, zakonne osoby konsekrowane. Za: www.infoans.org

Liczba salezjanów na świecie

Na zakończenie obrad Rady Generalnej zostały przedstawione i podane do wiadomości dane statystyczne dotyczące stanu Zgromadzenia Salezjańskiego w ubiegłym roku. Ogółem na świecie jest 15 560 salezjanów.

Na tę ogólną liczbę składa się 15 439 profesorów, do których dochodzi 414 nowicjuszy i 121 biskupów; w tym zestawieniu nie jest uwzględniony ks. Daniel Sturla, który został mianowany biskupem pomocniczym Montevideo w dniu 10 grudnia, ale jeszcze nie został konsekrowany. Wśród profesorów wieczystych znajduje się 1609 salezjanów koadiutorów (12,1% całości), podczas gdy salezjanów kapłanów – 10 433 (67,6%). Ogólnie biorąc, wzrasta liczba salezjanów w Regionach Azja Południowa, Azja Wschodnia-Oceania oraz Afryka-Madagaskar, podczas gdy maleje we wszystkich pozostałych. Potwierdza to także liczba nowicjuszy. Inspektorie, które mają ich najwięcej, to prawie wszystkie azjatyckie: Indie-Guwahati: 24, Indonezja-Timor Wschodni: 21 i Wietnam: 20, ale jest też Inspektoriat Afryki Środkowej – 22.

Placówek salezjańskich, kanonicznie erygowanych, jest 1823 na świecie, do których dochodzą inne 142 placówki, które nie są erygowane. Krajów, w których Synowie Księstwa Bosko pracowali w 2011 r., było 131 – jeden więcej w porównaniu z rokiem 2010; było to spowodowane działaniem Sudanu na dwa odrębne państwa, Północny i Południowy Sudan, w których salezjanie mieli swoje placówki. Pozostała niezmienną liczbą Inspektorii i Wizytatorii – 89, ale rok 2012 już przyniósł powstanie nowej Inspektorii Indii-Silchar i przyniesie reorganizację Okręgu Wschodniego.

Inspektoriat z największą liczbą salezjanów – profesorów i nowicjuszy – jest pierwotna Inspektoriat Ks. Bosko: Okręg Piemont-Valle d'Aosta – 520. Inspektoriat o najmniejszej liczbie współpracowników jest Węgierska – 37. Gdy chodzi o kraj, który liczy największą liczbę salezjanów, w tym względnie prym wiodą Indie – 2537; krajem o najmniejszej liczbie jest Namibia – 2,

gdzie salezjanie są obecni od zaledwie 15 lat.

Za: www.infoans.org

Władze Pakistanu aresztowały Misjonarza ze Zgromadzenia Oblatów Maryi Niepokalanej

Pakistańskie władze aresztowały dyrektora domu formacji Oblatów Maryi Niepokalanej w Multanie w prowincji Pendżab, o. Christy Silvē pod zarzutem nielegalnego pobytu.

Jak podaje agencja Asianews 24 stycznia przedstawiciele władz udali się do kościoła Matki Bożej, żeby poinformować pochodzącego ze Sri Lanki misjonarza, iż 22 czerwca ub. roku utraciło swą ważność pozwolenie na pobyt. Tymczasem o. Silva przedstawił dowody, iż przed upływem terminu ważności, w maju ub. rok złożył podanie o przedłużenie tego pozwolenia. Funkcjonariusze poprosili wówczas, aby stawił się w komisariacie ze wszystkimi dokumentami.

Według świadków policja pobiła misjonarza w celu aresztu, nie wykazując zainteresowania przedstawioną dokumentacją. Miejscowy ordynariusz katolicki bp Andrew Francis zaapelował do władz o natychmiastowe wypuszczenie zakonnika, zapewniając o gotowości wpłacenia za niego kaucji.

Za: Radio Watykańskie

Chrystusowiec nowym pracownikiem Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Migranców i Podróżujących

Chrystusowiec, ks. Mateusz Gardziński z dniem 23 stycznia rozpoczął pracę w Papieskiej Radzie ds. Duszpasterstwa Migranców i Podróżujących. Zastąpił w niej prokuratora generalnego Zgromadzenia ks. Andrzeja Duczkowskiego, który po 28 latach pracy przeszedł na emeryturę.

Ks. Gardziński obejmie obowiązki w tej sekcji Rady, która bezpośrednio zajmuje się emigrantami, co wpisuje się wprost w misję naszego zgromadzenia. Oprócz tego będzie kontynuował studia i przygotowanie doktoratu.

Papieska Rada ds. Duszpasterstwa Migranców i Podróżujących (łac. Pontificium Consilium de Spiritualibus Migrantium atque Itinerantium Cura) jest jedną z dykasterii kurii rzymskiej. Rada zajmuje się ludźmi, których – ze względu na wędrowny tryb życia – nie obejmują tradycyjne struktury kościelne. Są to np. emigranci, uchodźcy, marynarze i rybacy, pracownicy związani z transportem, lotniczy itp. Rada zajmuje się również duszpasterstwem ludów wędrownych takich jak Romowie. Ks. Mateuszowi serdecznie gratulujemy i życzymy obfitości Bożego błogosławieństwa w podejmowanych obowiązkach.

Za: www.chrystusowcy.pl

Złoty Jubileusz belgijskiego redemptorysty pracującego w Rosji

22 stycznia 2012 roku, w parafii Niepokalanej Serca Najświętszej Maryi Panny w

Kemerowie w Rosji, miała miejsce uroczystość 50-lecia kapłaństwa o. Antoniego Branagana, redemptorysty z Irlandii, który od 1996 roku posługuje w międzynarodowej wspólnotie redemptorystów na Syberii.

Świętowanie Złotego Jubileuszu rozpoczęło się celebracją dziękczynnej Mszy Świętej, w której udział wzięli: bp Józef Werth, ordynariusz diecezji Przemienienia Pańskiego w Nowosybirsku, o. Dariusz Paszyński, przełożony redemptorystów Regii Świętego Gerarda, o. Zenon Gieniec, proboszcz redemptorystowskiej parafii w Orsku, wieloletni współpracownik o. Antoniego, o. Bogdan z Prokopiewska i redemptoryści z Kemerowa: o. Andrzej Legieć i o. Paweł Mroczek, a także przedstawiciele diecezji prawosławnej, administracji miasta, nauki, kultury, organizacji społecznych i mediów. Razem z parafianami kemerowskiej wspólnoty modlili się parafianie ze wspólnot z Krasnojarska, Tomsk, Jurgi, Jaszki, Kolyona i Andrzezero-Sudzeńska.

O. Zenon Gieniec w okolicznościowym kazaniu przybliżył postać o. Branagana, ukazując go jako człowieka rozmodlonego, pogodnego i otwartego na drugich. Po Mszy Świętej parafianie przygotowali spektakl ukazujący drogę przez życie o. Antoniego, po którym było miejsce na składanie podziękowań, życzeń i gratulacji. Wtedy to o. Dariusz Paszyński odczytał list gratulacyjny, nadesłany na tę okoliczność przez Prowincjała Warszawskiej Prowincji Redemptorystów o. Janusza Soka. Świętowanie Jubileuszu znalazło swoją kontynuację w salkach parafialnych przy stole i rozmowach.

O. Anthony Branagan urodził się 21.06.1934 roku w Limerick (Irlandia) w wielodzietnej (13 dzieci) katolickiej rodzinie. W 1951 roku rozpoczął naukę w gimnazjum prowadzonym przez redemptorystów. W 1953 r. został przyjęty do postulatatu Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela, w którym 24.09.1954 roku złożył pierwszą profesję zakonną. 21.01.1962 roku przyjął święcenia kapłańskie w Galway. Od 1963 do 1995 roku posługiwał na misjach w Brazylii w Prowincji Fortaleza, gdzie pełnił zadanie proboszcza oraz misjonarza. Był zaangażowany w pracę

wykładowcy w seminarium duchownym, a także pełnił funkcję sekretarza miejscowego biskupa. Od 1996 roku posługuje w Kemerowie na Syberii, gdzie od 1996 do 2010 roku był proboszczem miejscowej parafii, a od 2010 roku został

wikariuszem generalnym biskupa Józefa Wertha.

Na obrazku prymitywnym o. Antoni umieścił słowa z Ewangelii św. Łukasza (1,46): „Wielbi dusza moja Pana”. Te słowa znalazły się również na obrazku jubileuszowym.

Uwielbiamy Boga za 50 lat posługi o. Branagana, gdyż wielkich rzeczy Bóg przez niego dokonał i wciąż dokonuje. „Mnohaja Lita”!

Za: www.redemptor.pl

Witryna tygodnia

„Biblia istnieje” - „La Bibbia c'è”

„Biblia istnieje” („La Bibbia c'è”), to cykl siedmiu krótkich filmów, które nagrali w czasie swoich studiów w Jerozolimie: franciszkanin z Poznania o. Jakub Waszkowiak OFM i ks. Raul Luna Miranda z Peru. Intencją autorów biblijnych filmów jest to, aby na nowo zachęcić osoby wierzące do czytania Pisma św. „Tytuł jest trochę prowokacyjny, ponieważ wszyscy wiemy, że Biblia istnieje. Wydaje się jednak, że niektórzy chrześcijanie o niej zupełnie zapomnieli. A przecież Biblia jest żywym Słowem samego Boga” – mówi o. Waszkowiak.

„W dzisiejszym świecie jest wiele programów telewizyjnych czy czasopism, które choć często poruszają temat Biblii, to

jednak informacje, które podają jej na temat, nie zawsze są precyzyjne i dlatego mogą wprowadzać w błąd osoby wierzące” – zwraca uwagę o. Jakub.

O. Jakub Waszkowiak i ks. Raul Luna Miranda są studentami wydziału biblijnego Studium Biblicum Franciscanum w Jerozolimie. Biblia jest przedmiotem ich codziennych studiów, stąd pomysł, aby podzielić się tą wiedzą z innymi, skoro dzisiejsza technika daje nam takie możliwości.

Filmy nagrali po włosku, z czasem dołączyli polskie tłumaczenie. Poszczególne odcinki z polskim napisami można znaleźć w serwisie YouTube: www.youtube.com/watch?v=iijaO5kMOoU

Za: www.franciszkanie.pl

Zapowiedzi wydarzeń

Zapowiedź pielgrzymki braci zakonnych na Jasną Górę

Zaproszenie

W dniach 6 i 7 marca br. na Jasnej Górze u stóp naszej Matki I Królowej odbędzie się kolejna, tym razem 30. Jubileuszowa Pielgrzymka Braci ze wszystkich Wspólnot Zakonnych. Hasłem tegorocznej pielgrzymki będą słowa błogosławionego Jana Pawła II „Bądźcie mocni w wierze”

Posynodalna Adhortacja Apostolska podkreśla, że „zakonnicy ci są powołani, aby być braćmi Chrystusa, głęboko zjednoczonymi z Nim – pierwotnym między wielu braćmi (Rz 8,29), aby być braćmi jedni drugich we wzajemnej miłości I we wspólnej służbie dobru Kościoła; braćmi każdego człowieka poprzez świadectwo miłości Chrystusa wobec wszystkich, zwłaszcza najmniejszych I najbardziej potrzebujących, braćmi budującymi powszechne braterstwo Kościoła” (VC 60).

Zważając na powyższe słowa I uświadamiając sobie jak istotną rolę pełnią Bracia Zakonni w Zakonie I Kościele pragnę

zachęcić wszystkich Współbraci do licznego i czynnego udziału w pielgrzymce. To jubileuszowe spotkanie może stać się doskonałą okazją do umocnienia w powołaniu, zgłębienia tożsamości oraz do odkrywania na nowo misji i posłannictwa jakie mają Bracia Zakonni w Kościele i w świecie.

Z braterskimi pozdrowieniami i nadzieją na spotkanie. Br. Eugeniusz Kret OH. Prowincjał Zakonu Bonifratrów oraz przewodniczący Komisji Braci Zakonnych KWPZM.

Program Jubileuszowej 30. Pielgrzymki Braci Zakonnych na Jasną Górę

6 marca – dzień I

11.00 – Konferencja o. Jakuba Kruczka OP w Auli Ojca Kordeckiego
14,30 - Msza Sw. w Kaplicy Matki Bożej pod przewodnictwem O. bpa Damiana Muskusa OFM

15,30 - Droga Krzyżowa na Wałach Jasnogórskich – rozważania przygotowują Bracia Bernardyni
17,30 - Nieszpory w Bazylice, przewodniczą Bracia Benedyktyni
19,30 – Koncert w Auli Ojca Kordeckiego. Wystąpią Alicja Majewska I Włodzimierz Korcz oraz Strzyżowski Chór Kameralny p/d Grzegorza Oliwy
21,00 - Apel Jasnogórski. Przewodniczą Bracia Bonifratry.

7 marca – dzień II

8,00 – Msza Św. z Jutrznia oraz odnowienie profesji zakonnej – Kaplica Matki Bożej. Jutrznia prowadzą Bracia Benedyktyni, oprawa liturgiczna Mszy Św. – Bracia Paulini
10,00 – Konferencja oraz projekcja filmu „Cuda Jasnogórskie” w Auli Ojca Kordeckiego. Prowadzi o. Melchior Królik, paulin.

ŚP. KS. WAĆLAW ZIĘBA (1920-2012) SDB

W 92 roku życia, 73 roku ślubów zakonnych i 66 roku kapłaństwa odszedł do Pana ks. Waćlaw Zięba, salezjanin z Inspektorii św. Stanisława Kostki. Zmarł rankiem 24 stycznia w Tolkmicku, gdzie przez ostatnie 25 lat pracował jako duszpasterz. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w piątek 27 stycznia o godz. 11:00 w Kościele pw. Św. Jakuba Apostoła w Tolkmicku.

Curriculum vitae:

Ks. Waćlaw Zięba urodził się 20 września 1920 r. w Strzelcach w diecezji kieleckiej. 2 sierpnia 1938 r. ukończył nowicjat w Czerwińsku i złożył śluby zakonne na trzy lata. Zdał wtedy również tzw. małą maturę. Po nowicjacie nastąpił czas wojennej tułaczki. 1 stycznia 1940 r. rozpoczął tajne studia seminaryjne najpierw w Lublinie, potem w Krakowie i w Przemyślu.

28 kwietnia 1946 r. przyjął święcenia diakonatu, zaś 6 czerwca 1946 r. w Warszawie święcenia kapłańskie z rąk bpa Antoniego Szlagowskiego. Po święceniach, przez 5 lat był katechetą i kierownikiem

oratorium w Płocku. Równolegle studiował teologię na Uniwersytecie Jagiellońskim, zdobywając w 1950 r. tytuł magistra teologii.

W latach 1950-1957 pracował w Czerwińsku jako socjusz (pomocnik mistrza nowicjuszy) i wikariusz w parafii. Potem na

rok powrócił do Płocka, do duszpasterstwa. Od sierpnia 1958 r., przez 4 lata był proboszczem w Toporzyku, następnie 9 lat proboszczem w Wierzchowie Człuchowskim.

W latach 1971-1976 był opiekunem ministrantów i katechetą w Rumii w Parafii św. Krzyża. Od roku 1976 do 1983 pracował w Sępólnie jako katecheta i spowiednik, następnie dwa lata w Jaciążku w tym samym charakterze. W latach 1985-1987 był spowiednikiem w Łodzi, we wspólnocie św. Barbary przy ul. Wodnej.

1 sierpnia 1987 r. przybył do Tolkmicka, gdzie pełnił rolę duszpasterza. Najczęściej można było Go spotkać w konfesjonale i w posłudze chorym. Często spacerował ulicami miasteczka, rozmawiając z napotkanymi parafianami. Znali Go wszyscy. Zmarł rankiem 24 stycznia w Świątyni św. Franciszka Salezego i Miesięczne Wspomnienie Matki Bożej Wspomożenia Wiernych. Wieczny odpoczynek racz Mu dać Panie... Za: www.salezjanie.pl